

Trump-Putin-topmøde kan ændre verden; fremvoksende fascistiske kræfter ønsker at stoppe det

Leder fra LaRouchePAC, 26. juni, 2018 – I juni 1968 udgav Lyndon LaRouche en artikel med titlen, »Det nye venstre, lokal kontrol og fascisme«, som beskrev opkomsten af de anarkistiske »68'ere«, som han havde oplevet på første hånd under studenterstrejkerne på Columbia Universitet. Fyrre år senere, i 2008, refererede LaRouche tilbage til denne artikel: »I denne rapport sammenlignede jeg det andet af de to strejker på dette universitet med den måde, på hvilken medlemmer af de kommunistiske og nazistiske partier byttede lunser af deres medlemskaber frem og tilbage under de uger, hvor datidens berømte sporvognsstrejke i Berlin fandt sted, hvilket førte til nazisterne overtagelse af diktatorisk magt gennem Hermann Görings organisering af branden i Reichstag. Fra foråret 1968 og fremefter, var det, der voksede frem som den klart definerede majoritet i form af det 'Nye Venstre', både i USA og andre steder, grundlæggende set opkomsten af en fascistisk bevægelse, hvilket en nærmere undersøgelse af den anden studenterstrejke i 1968 på Columbia Universitet burde have advaret enhver iagttager, der tænkte seriøst, om. Jeg vidste udmærket, hvad det var, jeg talte om dengang, og jeg ved det meget, meget klarere, og meget mere detaljeret, i dag, fyrre år senere.«

I dag, efter otte år med Barack Obamas administration, kan sandheden i denne indsigt ikke længere benægtes. Præsident Trump har netop gennemført en historisk intervention i krisen i Nordkorea og arbejdet sammen med Kina og Rusland. Nu forbereder han et topmøde med Vladimir Putin, et topmøde, der har til hensigt at løse krigen i Syrien og afslutte truslen om

en global atomkrig. Hvilken respons kommer der fra dem, der tog eksamen fra 1960'ernes og 1970'ernes »Nye Venstre« og i dag er kommet ind i magtfulde og indflydelsesrige positioner, i Kongressen, i pressen, i Hollywood og i den generelle befolkning? Betänk: Kvindelige kongresmedlemmer, der opfordrer til, at medlemmer af Trumps regering skal chikaneres og intimideres hvor som helst, de befinder sig, »på en restaurant, i et stormagasin, på en tankstation, der tager I hen og skaber en flok. Og så giver I dem modstand. Og I siger til dem, at de ikke længere er velkommen nogen steder«. Berømte skuespillere fra Hollywood, der opfordrer folk til at udvælge de skoler, hvor børnene til embedsmænd i Trumps administration går, »og omringe skolerne i protest«. Restaurationsindehavere, der smider Trumps pressesekretær og hendes familie ud af deres restaurant og forfølger dem til en anden restaurant, hvor de fortsætter chikanen. Er dette ikke fascistisk terror? Vil det føre til, at folk bliver slået ihjel?

Vi befinder os i dag på et *punctum saliens* (springende punkt), et tidspunkt for et paradigmeskifte i historien enten til det gode eller det onde. Præsidenten har modstået hysteriet med det britiskanstiftede kupforsøg mod USA's regering, kendt som Russiagate. Han er parat til at udvide sit samarbejde med Kina og Rusland om Koreakrisen og til den endnu større krise i den arabiske verden, en krise, der drives frem af ulovlige og folkemorderiske krige, der igen er anstiftet af London, men som gennemføres af Londons »dumme kæmpe« under Bush og Obama. Flygtningekatastrofen i Europa, såvel som også krisen over de »illegale immigranter« i USA, kan kun løses ved, at Trump udvider sit samarbejde med Rusland og Kina til at omfatte den økonomiske side af den globale krise – og fuldt og helt går med i den Nye Silkevejsproces og anvender amerikansk teknologi og dygtighed på massive, internationale udviklingsprojekter i hele Afrika, Sydvestasien og Latinamerika samtidig med, at han også bringer den Nye Silkevej til USA. Så bliver Amerika atter stort.

Foto: Præsidenterne Trump og Putin ses her under deres andet offentlige møde på APEC Økonomiske Ledermøde. Vietnam, 10. november, 2017. (en.kremlin.ru)

USA: Kongresmedlemmer slår ned på Kiev-regeringens støtte til nazister; Ukraines Vitrenko angrebet af nazi-bøller

27. april, 2018 – Den 25. april sendte femoghalvtreds medlemmer af den amerikanske Kongres et brev til daværende fungerende udenrigsminister John Sullivan, som tilskynder USA til at fordømme den ukrainske regerings åbenlyse støtte til nazistiske bander, og specificerer flere tilfælde.

Dagen efter, den 26. april, blev Natalia Vitrenko og Vladimir Marchenko, lederne af Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU), og venner af den internationale LaRouche-bevægelse, angrebet af nazistiske bøller og overhældt med kefir. De to ledere var på vej ud af en retssal, hvor dommeren havde afvist deres sagsanlæg imod politiet, som passivt så til og ikke greb ind, da en flok fascistiske bøller fra den tidligere Azov Brigade havde angrebet og skamferet deres lejligheder for et år siden, den 9. maj, 2017.

Dr. Vitrenko er tidligere medlem af parlamentet og stillede op til præsidentposten flere gange, hvor hun vandt op til 11 % i

1999, selv efter, at hendes kampagne var afbrudt af et mordforsøg. Hun er en kendt økonom, der specialiserer i Ukraines sektor for sociale tjenesteydelser og i de sociale virkninger af IMF's betingelsespolitik.

Det tværpolitiske brev fra kongresmedlemmerne, der blev initieret af det demokratiske kongresmedlem Ro Khanna (CA) og kongresmedlem David Cicilline (RI), fordømte både den ukrainske og den polske regering for at vedtage love, der forsvarer nazister og deres tilhængere i Anden Verdenskrig, men hvor brevet fokuserer på de forsatte, fascistiske handlinger, der bakkes op af Ukraines regering.

De rapporterer, at Ukraines 'mindelove' fra 2015 forherliger »nazistiske kollaboratører og gør det til en kriminel overtrædelse, at benægte deres heltestatus«. De fastslår, at der har været meget lidt offentlig respons i USA, selv om de mindre åbenlyse politikker i Polen i udstrakt grad er blevet fordømt. De skriver: »De grupper og individer, som Ukraine skamroser, omfatter de nazistiske kollaboratører Stepan Bandera, Roman Shukhevych og Organisationen af Ukrainske Nationalister (OUN), såvel som også den Ukrainske Oprørshær (UPA). Disse paramilitære organisationer og personer samarbejdede i visse tilfælde med nazisterne og bærer ansvaret for mordet på tusinder af jøder, 70-100.000 polakker, samt andre etniske minoriteter, mellem 1941 og 1945.

Det er især foruroligende, at meget af den nazistiske forherligelse i Ukraine støttes af regeringen. Eksempler omfatter pro-UPA kampagnen i 2017, som blev gennemført af det Ukrainske Institut for Nationalt Minde; Kiev byrådets navngivning af gader efter Bandera og Shukhevych; og Shukhevych-festen i Lviv i 2017, som fandt sted på årsdagen for Lviv-pogromerne i 1941, hvor 4.000 jøder blev dræbt.

Statssponsoreret Holocaust-revisionisme i Ukraine ledsages af andre former for antisemitisme«, fortsætter brevet. »Som Israels Afdeling for Diaspora-anliggender påpegede i sin

årlige rapport om antisemitisme, så er hvidvaskningen af disse ukrainske helte faldet sammen med stigende antisemitiske hændelser i hele Ukraine. Dette omfatter vanhelligelse af Holocaust-mindesmærker og jødiske bedesteder, såsom vanhelligelsen af en hellig grav i Uman med et grisehoved med indgraveret svastika; en march i januar 2017 til Banderas ære, under hvilken deltagerne sang 'Ud med jøder!'; såvel som sidste sommers brandattentat mod synagogen i Lviv under Shukhevych-festen.«

Kongresmedlemmerne rapporterer, at der sidste november fandt en 20.000 mand stærk march sted »til ære for 75-året for UPA. Disse marcher med fakler er tæt knyttet til organisationer såsom den nynazistiske Azov Bataljon, en væbnet gruppe, der blev forbudt at modtage amerikanske våben og træning af den nyligt underskrevne Consolidated Appropriations Act fra 2018. Snarere end at opløse Azov, optog regeringen den i den Ukrainske Nationalgarde under Indenrigsministeriet. Gruppen er almindelig kendt for at være tæt knyttet til indenrigsminister Arsen Avakov.«

Kongresmedlemmerne kræver handling: Udenrigsministeriet må bruge alle tilgængelige diplomatiske kanaler for at arbejde med den ukrainske og polske regering om at bekæmpe opkomsten af denne hadefulde ideologi, som rent historisk har truet fred og sikkerhed i regionen.«

Appellen ville være mere effektiv, hvis den fortalte hele sandheden – at det nazi-støttende regime i Ukraine blev bragt til magten af Obama-administrationen, i særdeleshed gennem Obamas agent for Ukraine i Udenrigsministeriet, Victoria Nuland. Hele historien kan læses i »[How Obama and Soros Put Actual Nazis in Power in Ukraine](#),« *EIR*, Feb. 24, 2017.

Foto: Natalia Vitrenko på et møde for hendes parti, Ukraines Progressive Socialistparti.

Ukraine fremprovokerer fascistisk krig i Europa

Leder fra LaRouche PAC, USA, 21. feb., 2018 – Husk på, at det netværk, der nu står bag Russiagate-kupforsøget mod præsident Donald Trump – det præcis samme netværk – gennemførte også kuppet imod den valgte regering i Ukraine i 2014 og satte en fascistisk regering ved magten, der var håndplukket af viceudenrigsminister Victoria Nuland, Obamas repræsentant for regimeskifteoperationen. Den britiske MI6-agent Christopher Steele, der var ophavsmand til det uvederhæftige dossier bag Russiagate, og som er blevet brugt af Obamas efterretningschefer og Hillary Clinton-kampagnen til at lancere et kupforsøg mod Trump, er den samme britiske efterretningsagent, der gav Obama-administrationen over 100 rapporter om Ukraine og orkestrerede Obamas støtte til de voldelige neonazistiske bander på Maidan, som bragte regeringen til fald.

Nu bekender denne »demokratiske« farvede revolution endnu stærkere kulør. De samme neonazistiske bander fra Maidan kører nu klassiske brunskjorte-angreb i Kiev og smadrer vinduer og vandaliserer ejendomme tilhørende kontorer og banker med russiske forbindelser, mens politiet ser på. I mellemtiden forbereder præsident Petro Poroshenko nationen til en fuldt optrappet krig imod russiske »aggressorer«. Det Russiske Udenrigsministerium udstedte mandag officielle advarsler imod de »ekstremt farlige tendenser, der i dag udfolder sig i Ukraine, og som truer stabilitet og sikkerhed«, og erklærede: »Det er en skam, at Europa og USA tydeligvis ikke har lært de tragiske lektier fra det forgangne århundrede.«

EIR advarede dengang i 2014, da den farvede revolution fandt

sted i Ukraine, om, at resultatet ville blive, at fascisme i Europa atter voksede frem, og, i *EIR's* rapport fra 24. feb., 2017, »Obama og Soros: Nazister i Ukraine i 2014 – i USA i 2017?« (se http://www.larouchepub.com/eiw/public/2017/eirv44n08-20170224/04-21_4408.pdf), og det samme resultat ville komme i USA, hvis processen ikke blev afvendt.

Nu bliver kupforsøget mod Trump fra disse operatører offentligt afsløret af en håndfuld modige medlemmer af Kongressen, som en britiskanstiftet operation. Som *EIR* har dokumenteret, så går briternes hensigt ud på at redde Imperiet ved at underminere Trumps erklærede mål med at etablere venligtsindede relationer med Rusland og Kina. Det korrumperede efterretningsteam under Obama – Clapper, Brennan, Comey, Mueller – er blevet afsløret som kriminelle operatører mod nationens forfatningsmæssige regering. Senest har den dommer, der havde tilsyn med general Michael Flynns tilståelse for at lyve for FBI – Mueller-efterforskningens »store fangst« – krævet, at Mueller overgiver beviser for frikendelse til Flynns advokater, og som var blevet tilbageholdt, ulovligt, af Mueller, og som viser, at de folk, der interviewede Flynn, havde konkluderet, at han ikke havde løjet eller begået nogen anden forbrydelse under sit møde med den russiske ambassadør, men Mueller havde afvist disse kendsgerninger for at kunne stramme grebet om præsidenten. Der er nogle, der råder Flynn til at trække sin tilståelse tilbage, en tilståelse, der blev fremtvunget af Mueller ved at true ham med bankerot gennem juridiske omkostninger og ved at true med at retsforfølge hans søn.

Ikke alene er Russiagate ved at disintegre, men alternativet til de fascistiske trusler i Europa og USA, i form af samarbejde med Kina og Rusland om den Ny Silkevej for »fred gennem udvikling«, vokser fortsat og inspirerer nationer og folkeslag i alle dele af verden. Valget bliver i stigende grad skrappt: global krig i atomvåbenalderen, eller et nyt

paradigme, baseret på menneskehedens fælles mål. Tiden er inde for alle folk at gå sammen med LaRouche for at etablere dette Nye Paradigme, og en ny renæssance. Der er intet, der forhindrer mennesker i at skabe en sådan ny fremtid, men det må gøres, før Imperiet, som de døende dinosaurer, de ligner, fremprovokerer en krig hellere, end de mister deres imperiemagt.

Foto: Sammenstød i Kyiv, Ukraine, Begivenheder fra 18. februar, 2014.
(https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Mstyslav_Chernov)

Den russiske udenrigsministers tale i FN fremhæver Trumps erklæring om national suverænitet

22. sept., 2017 – I sin tale for FN's 72. Generalforsamling fremhævede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, der talte som leder af den russiske delegation i den russiske præsidents fravær, i begyndelsen af sine bemærkninger kraftigt den amerikanske præsident Trumps stærke betoning af betydningen af princippet om national suverænitet.

Lavrov åbnede talen, der er udlagt på det Russiske Udenrigsministeriums webside, med at henviser til den resolution, som Generalforsamlingen har vedtaget om »Fremme af den demokratiske og ligeværdige internationale orden«, der »klart understreger, at indblanding i suveræne staters interne anliggender er uantageligt, statskup som en metode til magtskifte ikke anerkendes og behovet for at ekskludere fra

international kommunikation forsøg fra visse staters side på at udøve ulovligt pres på andre, inklusive anvendelse af national jurisdiktion over fremmede territorier«.

Dette var grundlæggende set en introduktion til den russiske udenrigsministers fremhævelse af Trumps forsvar for national suverænitet: »Ikke desto mindre forandrer verden sig hele tiden. Det er glædeligt at notere sig, at den amerikanske præsident Donald Trump i tirsdags fra denne talerstol utvetydigt erklærede, at det er vigtigt at overholde principperne om national suverænitet i internationale anliggender; det er nødvendigt at sikre lederskab gennem eksemplet og ikke påtvinge andre nationer sin vilje; lande med forskellige værdier, kulturelle mønstre og forhåbninger kan ikke alene sameksistere, men også arbejde hånd i hånd på basis af gensidig respekt. Jeg mener, at alle kan skrive under på disse ord, især hvis USA's udenrigspolitik føres præcis på dette grundlag.«

Lavrov gentog Ruslands velkendte udenrigspolitiske interesser. Hans angreb på NATO er værd at bemærke: »NATO aspirerer til at genskabe koldkrigs-klimaet og nægter at virkeliggøre princippet om ligeværdig og udelelig sikkerhed hen over OSCE-området, der højtideligt blev erklæret i 1990'erne ... I det seneste kvarte århundrede har Rusland i god tro gået sin del af vejen mod at eliminere arven efter den Kolde Krig, [og] har gjort meget for at styrke tillid og gensidig forståelse i det euro-atlantiske område, og i verden ...

Dette er imidlertid ikke blevet gengældt fra vore vestlige partners side, der har været overgearet ved illusionen om 'historiens afslutning', og som stadig forsøger at tilpasse blok-mod-blok-konfrontationens rudimentære institutioner til nutidens virkelighed. Vesten på sin side strukturerede sin politik i overensstemmelse med princippet om »den, der ikke er med os, er imod os« og har valgt »kursen for hensynsløs NATO-udvidelse mod øst og har provokeret ustabilitet i det postsovjetiske område og tilskyndet til anti-russiske

følelser«.

Om Ukraine fremlagde han præsident Vladimir Putins forslag om »at etablere FN-missionen til beskyttelse af OSCE-observatørerne i Donbass. Et relevant udkast til en resolution er blevet fremlagt i FN's Sikkerhedsråd«, og han udtrykte det håb, at »dette vil fremme afgørelsen af den interne ukrainske krise, som brød ud som følge af det forfatningsstridige kup, der blev begået af yderliggående radikale elementer. Vi ser frem til konstruktiv interaktion omkring disse spørgsmål med vore europæiske og amerikanske partnere, uden nulsumsspil«.

Med et angreb mod nynazisterne, formodentlig i Ukraine og de baltiske stater, sagde Lavrov: »Det er en skandale at bruge sit hensyn til tale- og ytringsfriheden som et påskud til at tolerere radikale bevægelser, der bekender sig til nynazistiske idealer og står for en heltdyrkelse af nazister og deres associerede. En konsekvent indsats fordres for at opsætte et sikkert skjold mod nynazisme, revanchisme, ekstremisme og xenofobi og fremme international og interkulturel harmoni ... Vi vurderer, at det er nødvendigt omgående at prioritere dette spørgsmål i FN's Generalforsamling og UNESCO med det formål at frembringe en hertil modsvarende ramme for at forhindre sådanne handlinger. Rusland vil fremlægge relevante forslag.«

Det er ligeledes værd at bemærke, hvad Lavrov sagde om Iran: »I dag ser verden oprørt til, mens USA påtvinger endnu en række restriktioner mod Iran, der, oven i købet, i deres natur er ekstraterritoriale og truer realiseringen af den Fælles Omfattende Handleplan, der blev én af hovedfaktorerne i international og regional stabilitet.«

Og med hensyn til krisen over Koreahalvøen understregede han atter, at de relevante FN-resolutioner, »alle sammen indeholder bestemmelser om nødvendigheden af at genoptage forhandlinger. Vi lancerer en appel om at stoppe blokering af disse bestemmelser. Der er intet alternativ til de politiske

og diplomatiske metoder for adressering af atomspørgsmålet på Koreahalvøen, baseret på en dialog blandt alle interesserede parter. Vi opfordrer ansvarlige medlemmer af det internationale samfund til at støtte den russisk-kinesiske køreplan, der er indeholdt i Ruslands og Kinas Udenrigsministeriers fælles erklæring fra 4. juli«.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov taler for FN's 72. Generalforsamling.

Soros støtter farvede revolutioner for at forsvare EU mod Putin og Trump

8. juni, 2017 – I en tale 1. juni for det Økonomiske Forum i Bruxelles, krævede George Soros »initiativer fra toppen og ned og fra bunden og op« for at forsvare EU mod dens fjender: »Eksternt er EU omringet af fjendtlige magter – Putins Rusland, Erdogans Tyrkiet, Sisis Egypten og det Amerika, som Trump gerne vil skabe, men ikke kan.«

»Jeg er overbevist tilhænger af momentum ... og jeg kan se et momentum, der ville forandre den Europæiske Union til det bedre. Dette ville kræve en kombination af elementer fra toppen og ned og fra bunden og op, og jeg kan se begge dele vokse frem.« Han roste dernæst initiativet fra bunden, »Europas Puls«, der fødtes i Frankfurt sidste november »og bredte sig til henved 120 byer over hele kontinentet«.

»For at forsvare åbne samfund (Open Society)«, siger Soros, »er det ikke nok at stole på regering ved lov; man må også kæmpe for det, man tror på«.

»Europas Puls« har afholdt demonstrationer i flere tyske byer, hvor de samlede et par hundrede zombier med viftende flag. Det blev stiftet af Daniel Roeder, en Frankfurt-advokat, der har gjort karriere i Freshfield advokatfirmaet, et af fire firmaer i den »magiske kreds« i London. Dernæst skabte Roeder sit eget advokatfirma ved navn Greenfort, med partnere, der også kom fra Freshfield.

Den »magiske kreds« i London er den gruppe, bestående af fire advokatfirmaer, der har den største indkomst af alle. Af disse fire er Freshfield (fulde navn Freshfield Bruckhaus Deringer) det firma, der havde den største profit sidste år; hver af partnerne hev gennemsnitligt £1,48 mio. hjem.

Freshfields kunder inkluderer ikke alene de store banker og fonde og selskaber i City of London og andetsteds, men også regeringer. Faktisk lavede Freshfield udkastet til den tyske regerings bailout-love (statslig bankredning), såsom i tilfældet med Hypo Real Estate (over 100 mia. euro af skatteborgerpenge) og selv den lov, der etablerede den Europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM). I 2012 bekræftede den tyske regering, som svar på en undersøgelse i parlamentet, at »forbundsregeringen fik ekstern ekspertise fra advokatfirmaet Freshfield Bruckhaus Deringer i form af rapporter, undersøgelser eller anden rådgivning til det følgende aspekt af den såkaldte omfattende pakke til sikring af finansiel stabilitet i Eurozonen: introduktion på europæisk plan af klausuler i de generelle betingelser for statsobligationer, der muliggør en ændring af den aftalte betaling, så vel som debitorers og kreditorers rettigheder og forpligtelser (obligationsbetingelser) gennem flertalsbeslutninger«.

Så meget for det såkaldte »fra bunden og op«, pro-EU-initiativ, som Soros fremsætter!

Barack Obamas deployering til Europa i sidste måned må ses som en del af Soros' promovring af pro-EU, anti-Putin og anti-

Trump farvede revolutioner. Han sagde offentligt, at han er med til at opbygge ungdomsbevægelser imod »populisme«. Han fortsatte sin turné med at mødes med den canadiske PM, Justin Trudeau.

Se også: *Soros-dossieret: Din fjende, George Soros*

Rusland anklager, Vesten vender det blinde øje til neonazisme og foregiver samtidig bekymring over »liberale vestlige værdier«

17. marts, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov og den russiske udsending til Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), Alexander Lukashevich, har skarpt angrebet de vestlige nationers hykleri med at vende det blinde øje til neonazistiske aktiviteter i nationen Letland og andetsteds, samtidig med, at de hævder at være bekymrede over trusler mod »liberale europæiske værdier« – der angiveligt skulle komme fra »russisk aggression«.

I en tale her til morgen for repræsentanter for russiske NGO'er henviste Lavrov til gårsdagens march i Riga, Letland, der gennemførtes af veteraner og tilhængere af den frivillige Waffen SS Letlandslegion, som under Anden Verdenskrig gennemførte massedrab på jøder og grusomheder mod andre nationale grupperinger. Europæiske regeringer klager over

trusler mod »liberale europæiske værdier«, sagde Lavrov, og alligevel »ser vi den såkaldte 'tavshed hos lammene' (eng. 'silence of the lambs') mht. statens støtte til jævnlige marcher af neonazister i Letland«, rapporterer TASS. »Dette er en skændsel for EU og NATO«, anklagede Lavrov, »og sådanne begivenheder konspirerer faktisk om at krænke mindet om millioner af ofre og ignorere Nürnbergdomstolens afgørelser og FN's Generalforsamlings resolution imod forherligelse af nazisme.«

Lukashevich har opfordret til, at OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder kræver, at de lettiske myndigheder stopper med at støtte »eller ignorere neonazister ... møder for SS-veteraner og deres tilhængere er en krænkelse af mindet om millioner af ofre i Anden Verdenskrig«. Lukashevich bemærkede skarpt, at den årlige march af de Lettiske Legioner fortsætter uden så meget som et pip fra Washington, London eller Paris, eller EU's lederskab, »der er hurtige til at komme med barske udtalelser mht. andre«.

Regeringer ignorerer disse neonazistiske aktiviteter til fare for sig selv, eftersom det »uundgåeligt vil føre til en tragedie«. Med henvisning til Ukraine bemærkede han, at »i flere år har nationalistler, der bærer nazisymboler, tortureret og dræbt folk for deres overbevisninger i en af vore nabostater«. Mere generelt sagde han, »vi er vidne til en *de facto* rehabilitering og forherligelse af dem, der, som medlemmer af den frivillige Waffen SS Letlandslegion begik utallige forbrydelser i Rusland, Belarus og Polen og var involveret i storstilede straffeaktioner imod hundrede tusinder af civile og massedrab på jøder«.

Foto: Folk bærer flag under den årlige march til minde om den lettiske enhed af Waffen SS (Schutzstaffel), også kendt som Legionærerne, i Riga, 16. marts, 2017.

EU-parlamentsmedlem Zanni anmoder EU-kommissionen og Mogherini om at undersøge det ukrainske Azovs lukning af Vitrenkos partikontor

29. nov., 2016 – Følgende skriftlige forespørgsel til EU-kommissionens vicepræsident og EU's højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, blev indgivet den 28. nov. af medlem af det Europæiske Parlament, Marco Zanni (M5S, Italien):

»Den 28. okt. beslaglagde den ukrainske regerings sikkerhedsstyrker, sammen med Azov-bataljonen, illegalt Siver Ukraina LLC's kontorer. Denne bygning har været hjemsted for kontoret for Ukraines Socialistiske Progressive Parti (PSPU) siden 2005, sammen med andre sammenslutninger, såsom Unionen af Eurasiske Folk, Forsamlingen af Ortodokse Kvinder i Ukraine og PSPU-avisen. Det ukrainske politi beslaglagde bygningen og overlod det sluttelig til SBU [Ukrainsk Sikkerhedstjeneste] til ransagning.«

»Er vicepræsidenten/den højtstående repræsentant bekendt med denne udvikling?«

»Eftersom PSPU er det største oppositionsparti, mener vp/hr da ikke, at dette repræsenterer et alvorligt angreb på meningsfriheden og den politiske ytringsfrihed?«

[underskrevet] Marco Zanni, medlem af EU-parlamentet – Gruppen Frihedens og det Direkte Demokratis Europa.

Schiller Instituttet blev informeret om angrebet mod PSPU, der ledes af dr. Natalia Vitrenko, den 1. nov. Vitrenko, der stillede op som præsident i 1999, er den økonom, er leder PSPU, og som siden begyndelsen af 1990'erne har advaret om, at den brutale, økonomiske politik, som blev krævet af IMF, ville sætte scenen for politisk kaos og en fascistisk bevægelse i Ukraine. Azov-bataljonen er en væbnet organisation med rødder i den fascistiske bevægelse Sektor Højre, som var instrumental i det voldelige kup i februar 2014, hvor Ukraines valgte præsident Victor Janukovitj blev væltet. I år har Azov ladet sig registrere som et politisk parti, ved navn Nationalt Korps.

Dr. Vitrenkos parti er i år blevet fysisk angrebet af håndlangere fra Sektor Højre og konfronteres med regeringens forsøg på at ophæve dets status som politisk parti.

Foto: Dr. Natalia Vitrenko, leder af PSPU.

Se:

Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor. Inkl. video-interview (russisk)

Angreb på Ukraines Vitrenko og PSPU dækket i to førende skandinaviske venstrefløjsblogs

Angreb på Ukraines Vitrenko

og PSPU dækket i to førende skandinaviske venstrefløjsblogs

4. nov., 2016 – Schiller Instituttets pressemeddelelse, »Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor«, i svensk oversættelse, blev i sin helhed udgivet på to førende, skandinaviske venstrefløjsblogs. Steigan.no bloggen er den førende venstrefløjsblog i Norge, og læses også af mange konservative dér, der leder efter nyheder uden for mainstreammedierne. Den svenske blog Nyhetsbanken er også meget indflydelsesrig på venstrefløjen og udgives af Stefan Lindgren, en mangeårig politisk aktivist, Ruslandsspecialist og russisk oversætter. Han tilføjede sin egen kommentar til Schiller Instituttets pressemeddelelse om det, der foregår i Ukraine, og slutter med et kraftigt angreb på den svenske udenrigsminister Margot Wallströms støtte til statskuppet i Kiev og dets behandling af oppositionen, som var den smittebærer af spedalskhed.

Lindgrens overskrift lød, »Efter forbud mod kommunisterne – forbud mod socialister?«, med et billede af Natalia Vitrenko, med indledningen: »Hendes parti er nu blokeret ude af deres præmisser af regimet i Kiev.« Så begynder artiklen med, »Den legale korrupsion i Ukraine vokser. Schiller Instituttet har modtaget en e-mail fra Kiev, der rapporterer om regeringens sikkerhedsstyrkers angreb og besættelse af Ukraines Progressive Socialistpartis (PSPU) kontorer. Angrebet skete ...«. Dernæst følger hele rapporten, inklusive erklæringen fra PSPU fra 1. november og links til Natalias tidligere erklæringer. Han kommenterer dernæst med følgende ordlyd:

»Nyhetsbanken: PSPU er blevet undersøgt for dets forbindelser

med det Europæiske Arbejderparti og den amerikanske financier [sic] Lyndon LaRouche, der finansierer denne bevægelse, ligesom det også er blevet undersøgt for dets russiske kontakter. Men noget sådant er en del af den regulære, reaktionære, politiske teknik – skyld gennem association.«
»Natalia Vitrenko er en stærk politiker, der i 1999 fik 11 procent af stemmerne i præsidentvalget, i 2005 5 procent, men som i 2009 ikke fik lov at registrere til valget, eftersom hun ikke havde betalt et registreringsgebyr på 2,5 mio. hryvnia.«

»Alt peger på, at regimet fortsætter ad vejen til åben fascisme. Tidligere er det Ukrainske Kommunistparti blevet forbudt, en begivenhed, der mødte nogle protester i Vesteuropa. Herhjemme protesterede selv den stærkt antikommunistiske [mangeårige førende offentlige radiojournalist og forfatter til mange bøger, netop død og meget fejret] Kjell Albin Abrahamson. Herefter var der tavshed. Og vores udenrigsminister fortsætter den »feministiske« udenrigspolitik med at sende millioner i støtte til den mere og mere udemokratiske regering og lukker øjnene, når kæmpende kvinder bliver behandlet som spedalske.«

Se:

<http://www.nyhetsbanken.se/2016/11/efter-kommunistforbud-turen-kommen-till.html>

Resp.

<http://steigan.no/2016/11/04/azov-och-ukrainas-sakerhetstjanst-sbu-stanger-progressiva-socialistpartiets-kontor/#comment-38231>

Azov og den Ukrainske Sikkerhedstjeneste (SBU) angriber de Progressive Socialisters kontor. Inkl. video-interview (russisk)

Tirsdag, 1. nov., 2016 – Schiller Institutet har modtaget en e-mail fra Kiev, som rapporterer, at regeringens sikkerhedsstyrker har angrebet og besat Ukraines Progressive Socialistpartis (PSPU) kontor. Angrebet fandt sted fredag, 28. okt. Nedenstående erklæring blev udstedt af PSPU Pressetjeneste i dag.

»Azov« refererer til Azov-battaljonen, en bevæbnet organisation med rødder i den fascistiske bevægelse Sektor Højre, der var medvirkende til det voldelige kup i februar, 2014, hvor Ukraines valgte præsident, Viktor Janukovitj, blev væltet. I år har Azov registreret sig som et politisk parti ved navn det Nationale Korps.

Dr. Natalia Vitrenko, økonomen, der leder PSPU, har fra begyndelsen af 1990'erne advaret om, at de brutale, økonomiske politikker, som den Internationale Valutafond (IMF) krævede, ville sætte scenen for politisk kaos og en fascistisk bevægelse i Ukraine. Hun var præsidentkandidat i 1999, der iflg. opinionsundersøgelser havde 30 % 's opbakning, før hendes kampagne blev ødelagt af et mordforsøg. Hendes parti er i år blevet udsat for fysiske angreb fra Sektor Højre-bøller og konfronteres med regeringens forsøg på at ophæve dets registrering som et politisk parti.

Baggrundsinformation og dr. Vitrenkos taler på engelsk kan ses

via de links, der vises ved slutningen af denne artikel.

Erklæring fra PSPU Presseafdeling

Den ukrainske regerings politiske terrormaskine har til hensigt at knuse enhver fri tænkning, enhver lille spire til selvstændig mening, og enhver analyse af aktuelle begivenheder, som politiske partier, offentlige organisationer, journalister eller forfattere, foretager.

Alt imens de skjuler sig bag slogans om europæiske værdier, demokrati og regering ved lov, handler de ukrainske statslige institutioner i virkeligheden, gennem retshåndhavende myndigheder og nynazistiske bataljoner, for at gennemføre en systematisk udrensning af enhver uenighed.

Euromaidan-regeringens kamp imod Ukraines Progressive Socialistparti (PSPU) og dets leder, Natalia Vitrenko, udfordrer verdenssamfundet.

Den 28. okt., 2016, brød en gruppe personer, inklusive styrker fra Azov, indgangsdøren ind og besatte Siver Ukraine LLC's præmisser. Siden 2005 har PSPU været en af lejerne i denne bygning, såvel som også redaktionen for PSPU-avisen *Dosvitni ogni* (Lyset før Morgengryet), og senere de offentlige organisationer Dar Zhizni (Livets Gave), det Eurasiske Folks Union og Sammenslutningen af Ukraines Ortodokse Kvinder.

Siver Ukraine LLC købte disse præmisser i 2003 og har ikke legalt fået disse rettigheder fjernet i de mellemliggende år. Der er heller intet parti, der har betvivlet eller opløst de lejemål, der er indgået ved kontrakt med de fremtalte lejere.

Ikke desto mindre, gennem at eksekvere en politisk ordre om at handle imod PSPU, der har en unik status som et parti i opposition til den nuværende nationale politik og udenrigspolitik, og imod dets leder, Natalja Vitrenko, har politiet grundlæggende set gjort det muligt for disse præmisser at blive overdraget SBU til en illegal

gennemøgning. Dette markerer begyndelsen af en ny fase af politisk terror imod PSPU.

Baggrundsinformation:

»Ukrainian Economist Natalia Vitrenko: Finding a Noble Path out of the Crisis«, *EIR*, 6. november, 2009.

«Ukrainian Patriots Expose EU Support for Neo-Nazi Coup«, *EIR*, 7. marts, 2014.

»Let us end this nightmare, and turn to building things«, speech by Natalia Vitrenko to Citizens Electoral Council of Australia International Conference, March 2015.

(Oversat til dansk: Gribende rapport fra Ukraines Natalia Vitrenko: »Lad os stoppe dette mareridt, og vende os mod opbygning af ting« <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6114>)

»Facing Terror Under a Kiev Regime« *EIR*, 24. april, 2015.

(Ovenstående artikler i *EIR* kan søges i *EIR's* arkiv: <http://www.larouchepub.com/eiw/public/2016/index.html>)

Se video-interview udlagt 1. nov. (på russisk):

<https://www.youtube.com/watch?v=luE8frGHjgY&feature=youtu.be>

Se også Schiller Instituttets store dossier om Ukraine, via taggen 'Ukraine' på denne artikel.

Foto: Natalia Vitrenko, fra interviewet den 1. november, 2016.

NYT PARTI I TYSKLAND:

AfD-partiet – Gammel vin på nye lædersække? Hovedartikel del I – III af Helga Zepp-LaRouche

Flodbølgen af flygtninge, der kommer ind i Europa fra Mellemøsten og Afrika – som et resultat af Obamas destruktive krige på vegne af britisk politik – i sammenhæng med Europas økonomiske kollaps som et resultat af bankernes krav, har gjort det muligt for et nyt 'protestparti' at opstå i Tyskland, Alternative für Deutschland (AfD). Zepp-LaRouche spørger, Hvad er det, og hvorfor?

Download (PDF, Unknown)

Titelfoto: Pegida-demonstration i Dresden den 12. januar 2015 efter terrorangrebet mod det satiriske blad Charlie Hebdos redaktion i Paris.

**»Go Fly a Kite!«
'Helikopterpenge-syndromet'
spredter sig
blandt traumatiserede**

bankierer

16. juli 2016 – Citigroups cheføkonom Willem Buiter sagde på fuldstændig sindssyg vis til Bloomberg den 15. juli, at en »win-win«-politik for Europas centralbanker ville være udstedelsen af helikopterpenge. Buiter gjorde det klart, at han mener den fulde Weimarregerings udstedelse af »evighedsobligationer« til den Europæiske Centralbank, obligationer, der ikke alene ikke har renter, men heller ingen tilbagebetaling af hovedstolen, nogensinde; ECB trykker tilsvarende kontanter og anbringer dem i statslige konti. Dette er potentielt set ubegrænset – som Zimbabwe også opdagede for nylig – især, eftersom Buiter siger, at, mens ECB gør dette, bør de europæiske regeringer afskrive noget af deres gæld.

»Der er indlysende win-win-situationer, som vi kan få«, citeres Buiter. »En gældsoplægning hvis muligt ... og så en budgetstimulus med et veldefineret mål, der sluttelig skal finansieres gennem ECB, folkets helikopterpenge. I et land som Tyskland, hvor der er behov for investering i infrastruktur, annoncerer og gennemfører regeringen et storstilet investeringsprogram« og udsteder evigheds-obligationer »til centralbanken, der skaber det om til penge«, sagde Buiter.

Præsident for den amerikanske centralbank, Federal Reserve, i delstaten Cleveland, Loretta Mester, befandt sig i et interview den 12. juli under den samme vrangforestilling: »Vi vurderer hele tiden værktøjer, som vi kan anvende«, sagde Mester til Australiens ABC. »I USA har vi brugt kvantitativ lempelse (pengetrykning), og jeg mener, at det har bevist sit værd. Så det er min anskuelse, at helikopterpenge bliver en slags næste skridt, hvis vi nogen sinde skulle finde os selv i en situation, hvor vi ønskede at være mere imødekommende.«

Og den tidligere vicedirektør i Federal Reserves bestyrelse Joseph Gagnon citeres for den mest fatale udtalelse:

»Centralbanker og regeringer er faktisk én og samme ting.«

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche satte dette på sin rette plads. »Disse vild-øjede planer«, sagde LaRouche, »er svindelnumre i en grad, hvor de udelukkende kan forfølges gennem at føre krig. Der er simpelt hen ingen profit i banksystemet nu, og ingen produktivitet. Det kommer der heller ikke, før vi udrenser dem og starter på en frisk. Luk disse svindelforetagender ned – fjern dem. Erklær dem bankerot. Så kan man komme ind med kredit til et nyt system, der bygger på vækst.«

Det er den skarpe vending i politikken, som LaRouche har foreslået omkring tilfældet med Deutsche Banks krav om bailout – genkapitaliser i stedet banken på basis af en tilbagevenden til bankens tidligere formand Alfred Herrhausens politik for udvikling.

Opkomsten af nazismen på baggrund af Tysklands periode med hyperinflation/kollaps illustrerer LaRouches pointe med, at sådanne »vild-øjede planer« som helikopterpenge, blandt stormagter forfølges »udelukkende gennem at føre krig«.

Foto: 'Go Fly a Kite' – gå ud og sæt en drage op. Som børnene under Tysklands hyperinflation i 1920-erne selv har lavet af værdiløse pengesedler ... Helikopterpenge er ingen ny opfindelse. Det er konsekvenserne heller ikke.

Gammel vin på nye flasker?

Del II, af Helga Zepp-LaRouche

Selve ideen om, at AfD skulle være opstået som en reaktion på euroens krise, flygtningekrisen eller "politisk islam", er fuldstændig fejlagtig. Den Konservative Revolution, den tradition, som det Nye Højre udtrykkeligt går ind for, og hvis tekster Götz Kubitscheks publikation Antaia udgiver, har eksisteret i en ubrudt fortsættelse, lige siden dens fremkomst som en reaktion imod "Ideerne fra 1789" – således i 225 år gennem manifestationer, der i heldigste fald kun tilsyneladende ændrede sig.

GDE Error: Requested URL is invalid

[Læs del I her](#)

27. maj 2016 – Horst Seehofers påstand om, at Angela Merkels fejlagtige immigrationspolitik forklarer den hastige vækst af *Alternative für Deutschland* (partiet Alternativ for Tyskland), er totalt simplificeret, og derfor forkert. Selvfølgelig var stigningen af antallet af flygtninge præcis det, som visse politikere ventede på, såsom "leder" af AfD, Björn Höcke, der opdannede befolkningens sociale ængstelse ved hjælp af demagogiske argumenter. Flygtninge har selvsagt ikke tidligere indbetalt bidrag til sundhedsforsikringsfonde eller den sociale sikkerhedspulje, sådan, som et af AfD's favoritmantraer lyder, for hvordan skulle de have kunnet det? Skulle de måske for nogen år siden have henvendt sig til den amerikanske eller britiske ambassade i deres land for at oprette en kredit som compensation for den fremtidige ødelæggelse af deres hjem i geopolitisk motiverede krige?

Dette eksempel tydeliggør, at man kan tage en udtalelse, der, snævert anskuet, ikke i sig selv er falsk – nemlig den, at "flygtningene aldrig har indbetalt noget til det sociale sikkerhedssystem" – og videreformidle en falsk information

herigennem, falsk, fordi den reducerer en kompleks situation, såsom hvorfor, flygtningene i det hele taget blev flygtninge, ned til et meget snævert aspekt af situationen. Den første impuls bag fr. Merkels flygtningepolitik – da hun sagde, "Vi kan klare det!" – var korrekt og i overensstemmelse med Genève-flygtninge-konventionen. Dér, hvor hun til syvende og sidst gik forkert, var, at, alt imens, hun igen og igen sagde, at man måtte eliminere årsagerne til flygtningekrisen, så sagde hun aldrig, hvad disse årsager var.

Antiislamisk Pegida-demonstration den 12. januar, 2015, i Dresden, efter skudepisoden på bladet Charlie Hebdo i Paris.

For at gøre dette måtte man være opmærksom på den rolle, som Saudi-Arabien spillede i angrebene den 11. september, 2001, såvel som også de krige, der var baseret på løgne, og som USA førte i Sydvestasien som angivelige repressalier for disse angreb, samt også det "allierede" Saudi-Arabiens rolle i Tyrkiet, i finansieringen af diverse wahhabi-islamistiske organisationer, fra al-Qaeda til al-Nusra og ISIS, snarere end at forlade sig på disse to nationer for at dæmme op for flygtningestrømmen.

I lyset af det ramaskrig, der nu raser i USA over Saudi-Arabiens veldokumenterede støtterolle for terrororganisationer – man erindrer sig det amerikanske Senats enstemmige vedtagelse af Loven for Retfærdighed imod Terrorsponsorer (JASTA), og kampen for ophævelse af hemmeligstemplingen af de berømte, endnu hemmelige 28 sider fra Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september – i lyset af dette er det sigende, at fr. Merkel fortsat er tavs omkring skandalen med saudiernes rolle. For, de faktiske "årsager til flygtningekrisen" ligger i hele dette begivenhedskompleks.

Den anden fejltagelse, som fr. Merkel begår, er at nægte, sammen med Rusland og Kina at fremlægge et funktionsdygtigt

perspektivfor genopbygningen af de befriede områder – indledningsvis Syrien, og dernæst hele Sydvestasien – og som kun kan gennemføres inden for den større ramme af Den Nye Silkevej.

Ifølge FN findes der allerede 60 millioner flygtninge eller fordrevne mennesker i hele verden. Lederen af Det Verdensøkonomiske Forum, Klaus Schwab, sagde for nylig i Davos, at, i tilfælde af, at der finder et yderligere fald sted i prisen på råmaterialer, kunne en milliard mennesker fra de sydlige lande begive sig ud på rejsen mod nord. I tilfælde af, at et ukontrollabelt kollaps af det transatlantiske finanssystem finder sted – hvilket er en reel mulighed i betragtning af centralbankernes negative rentesatser, samt debatten om 'helikopter-penge' (ubegrænset pengetrykning, -red.), kunne dette tal stige endnu mere pga. den globale indvirkning heraf.

De europæiske forholdsregler, som fr. Merkel gik med til – nemlig at beskytte EU's ydre grænser gennem Frontex-organisationen og forhandlingen af en hestehandel med den tyrkiske præsident Erdogan – er derfor ikke alene totalt ude af stand til at fungere, men de nægter også flygtningene den beskyttelse, de har ret til iflg. international lov. Disse forholdsregler afslører, at de "europæiske værdier", som EU konstant reklamerer højlydt med, for længst er blevet forvandlet til barbarisme. Det er sådan, resten af verden ser det. Kendsgerningen er, at hele verden lægger mærke til og diskuterer EU's foragtelse i dette spørgsmål.

For at understrege pointen: Den eneste måde, hvorpå vi kan afhjælpe den største, humanitære katastrofe, siden 2. Verdenskrig, er igennem en omfattende, økonomisk udvikling – en Ny Silkevejs-Marshallplan, om man vil – for hele Mellemøsten og Afrika, og som opbygger disse ødelagte lande, såvel som også de totalt underudviklede lande, og som giver de mennesker, der lever dér, et perspektiv for en bedre fremtid. For at gøre det, må vi gøre en ende på konfrontationen med

Rusland og Kina og samarbejde med Rusland, Kina, Iran, Egypten og mange andre lande om sådanne udviklingsperspektiver. Rammen hertil er allerede på plads med Kinas Nye Silkevej og tilbuddet om et win-win-samarbejde.

Det er netop dette unikke perspektiv for en løsning, som AfD udelukker, på grund af partiets mildt sagt chauvinistiske ideologi. Frem for alt gør partiets tilknytning til neoliberale, monetaristiske dogmer det totalt ude af stand til at søge løsninger, endsige finde dem.

Den konservative revolution

Selve ideen om, at AfD skulle være opstået som en reaktion på euroens krise, flygtningekrisen eller "politisk islam", er fuldstændig fejlagtig. Den Konservative Revolution, den tradition, som det Nye Højre udtrykkeligt går ind for, og hvis tekster Götz Kubitscheks publikation *Antaia* udgiver, har eksisteret i en ubrudt fortsættelse, lige siden dens fremkomst som en reaktion imod "Ideerne fra 1789" – således i 225 år gennem manifestationer, der i heldigste fald kun tilsyneladende ændrede sig.

Blandt de omfattende skrifter om dette emne finder vi Armin Mohlers let redigerede afhandling fra 1949, som første gang blev udgivet i bogform i 1950 med titlen, *Den konservative revolution*. Den udløste en storm af vrede på det tidspunkt, for den var, kun fire år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, et forsøg på at behandle fascistiske ideer kvasi-akademisk, som om de ikke direkte havde forårsaget katastrofale resultater for Tyskland og for verden. I sin bog forklarede Mohler, at den "Konservative Revolution" er et synonym for det, der almindeligvis kendes som fascisme.

Ifølge Mohler er de, der udtænker dette, små, intellektuelt livlige celler, højeksplosive sekter og løse kombinationer af eliten, der forbliver i baggrunden. De udarbejder programmerne "oppefra", som dernæst præsenteres med simple ord til

masserne, der ser sig selv som nogen, der har fået en rå skæbne. Mohler beskrev forholdet mellem de intellektuelle og det jævne folk på følgende måde:

"Den overordnede gruppe holder sine masser sammen gennem organisatorisk tilknytning til en doktrin, der er tilpasset den jævne mand og indskrænket til kun at omfatte slagord, og giver kun mulighed for en plads til mere overlegne hjerner i det omfang, de tager del i *at tæmme masserne* og begrænse disses mentale evner til det *esoteriske område*. Men flertallet af dem, der besidder et intellekt over det gennemsnitlige, samles i små cirkler, der skaber genklang i form af en konstant, mental spænding, mener, at de selv er de eneste, der besidder den ægte viden og anklager den store gruppe for *realpolitik*, for at forråde 'ideen'".

(Kursivering tilføjet)[1]

Mange ledende medlemmer af AfD ser Institutttet for Statspolitik (*Institut für Staatspolitik*), det Nye Højres tænketank, som Götz Kubitschek og Karlheinz Weissmann stiftede i 2000, som en form for sted, der "skaber genklang i form af en konstant, mental spænding". Optræningskurser afholdes her med jævne mellemrum og er blevet taget af 5000 mennesker. Björn Höcke refererer til dette institut som sin "spirituelle manna".

En opdateret nationalsocialisme

Frankfurter Allgemeine Zeitung citerede en e-mail, som Bernd Lucke, der for nylig blev smidt ud af AfD, skrev til partiets eksekutive komite på det tidspunkt, hvor Kubitschek og hans hustru, Ellen Kositzka, søgte at blive optaget som medlemmer. Kubitschek var dukket op ved Pegida- og Legida-begivenheder[2] iført en sort skjorte og brun jakke, skrev han. "Enhver, der ikke ser en henvisning til de fascistiske bevægelser i Europa i 1920'erne og 1930'erne, er et fjols." På det tidspunkt blev de begge nægtet medlemskab. I dag er Lucke ude, og Kubitschek

anses af mange AfD-medlemmer som det intellektuelle lederskab.

I slutningen af sidste år gav Höcke et slående foredrag på instituttet, hvor han med forbløffende oprigtighed fremlagde den radikale, biologiske determinisme, der er typisk for det Nye Højre. Han sagde, at fr. Merkels vanvittige asylpolitik havde igangsat en "selvforstærkende malstrøm", og at vi måtte forsvare os imod asylansøgere, fordi Afrika producerer "et befolkningsoverskud" på 30 millioner mennesker om året. Der må sættes grænser ved at nægte asyl således, at Afrika kan opnå en miljømæssig bæredygtig rate af befolkningstilvækst.

Ifølge Höcke er problemet, at Afrika og Europa har to forskellige strategier for reproduktion. Afrika har den livsbekræftende form for reproduktion, som der refereres til med et "lille r", mens Europa har en negativ strategi for elementær befolkningserstatning, som der refereres til med et "stort K". De har derfor to totalt forskellige strategier for reproduktion, der nu støder sammen over den optimale brug af *Lebensraum*. (Levesteder)

Enoghalvfjerds år efter afslutningen af det nationalsocialistiske herredømme er det utænkeligt, at nogen skulle vove at påkalde en bestemt befolkningsgruppes "overskudsbefolkning" og *Lebensraum*. Og at underkaste folks demografiske udvikling til "miljømæssigt bæredygtige" niveauer, er nøjagtig den samme, inhumane holdning, der karakteriserer den grønne bevægelses miljøfascisme.

Höcke lånte tilsyneladende termerne "lille r" og "store K" fra de amerikanske miljøforkæmpere Robert MacArthur og Edward O. Wilson og deres teorier om koloniseringen af levesteder.[3] Den tankegang, der her kommer frem, er værre end racisme; den nægter en stor del af den menneskelige race sin faktiske menneskelighed, den egenskab, der adskiller menneskelige væsner som en skabende art fra alle andre livsformer, i betragtning af deres evne til at udøve skabende fornuft.

Tyske borgere, der er bekymret for vort samfunds udhuling, for vort lands sikkerhed, deres egen personlige fremtid og meget andet, bør under ingen omstændigheder begå den fejl at falde for "doktrinen reduceret til slagord". For skjult bag disse sætninger findes der et billede af mennesket, der er uforeneligt med europæiske eller tyske værdier (for så vidt som man forstår disse som omfattende humanismen hos Nicolaus Cusanus (Nikolaus von Kues), Gottfried Wilhelm Leibniz, Felix Mendelssohn, Friedrich Schiller og Albert Einstein), men som i stedet er i overensstemmelse med den racisme, der engang kastede vort land ud i katastrofen.

Fortsættelse følger.

[1] Se "The Historical Roots of Green Fascism" (Den grønne fascismes historiske rødder), af Helga Zepp-LaRouche, en artikel i to dele i *EIR*, 13. og 20. april 2007: http://www.larouchepub.com/eiw/public/2007/eirv34n15-20070413/28-34_715_green.pdf og http://www.larouchepub.com/eiw/public/2007/eirv34n16-20070420/29-38_716_helga.pdf

[2] Pegida (Patriotiske Europæere imod Islamisering af Vesten) og Legida (Leipzig-europæere imod Islamisering af Vesten) er antimuslimske bevægelser, der har afholdt massedemonstrationer, især i det østlige Tyskland, imod immigration fra Sydvestasien.

[3] Miljøforkæmperne Robert H. MacArthur og Edward O. Wilson udviklede en teori om økosystemets stabilitet i 1950'erne, hvor de modstillede to former for fremgangsmåder, som befolkninger kunne tage for deres overlevelse. "K"-strategien vedtoges af nationer, der ansås at have opnået, eller være tæt på, deres "bæreevne", som ansås at være den maksimale befolkning, som kan bæres af et givent miljø; "r"-strategien

karakteriserer nationer, der søger at forøge deres befolkning i henhold til deres biotiske potentiale. MacArthur døde i 1972, men Wilson er fortsat en yderst indflydelsesrig, akademisk fortaler for "sociobiologi", et felt, der understreger den menneskelige adfærds genetiske determinisme (såvel som også myrers ditto, idet myrer er den art, der har udgjort objektet for hans akademiske undersøgelser), og han foreslår en politik, der er baseret på disse angivelige genetiske forskelle.

Foto: PEGIDA- demonstration i Dresden, Tyskland, 12. januar 2015, efter terrorangrebet mod det franske, satiriske blad "Charlie Hebdo" 7. januar 2015.

Det tyske parti Alternativ for Tyskland (Alternative für Deutschland): Gammel vin på nye flasker? Af Helga Zepp-LaRouche

Den 14. maj 2016: For mange mennesker er det nye afgørende spørgsmål i Tyskland ikke: Hvad mener du om religionen, men hvad mener du om AfD, Alternative für Deutschland? Er det blot et "parti for dårligt humør", som man ikke må kalde for nazister, så længe AfD "blot er højrepopulistisk", sådan som SPD's viceformand Olaf Scholz mener? Hvordan kunne fru Merkel blot have set mennesker med "fråde om munden" under disses sammenstød med AfD? Udgør AfD virkeligt "lyset for enden af tunnelen", fordi de benægter CO2-udstødningens påvirkning af

klimaet, sådan som vicepræsident for Europäisches Institut für Klima und Energie og AfD-medlem Michael Limburg mener? Eksistensen af forskellige strømninger og deres pludselige valgfremgang får AfD til at virke egnet som en projektionsflade for de forskelligste forventninger og ønsker. Så hvad skal man mene om dette parti; hvor målrettet er dets program for de menneskers forhåbninger, der har stemt på dem? Er det farligt, eller kan det udvikle sig til noget farligt? Har det løsninger på tidens eksistentielle udfordringer såsom den eskalerende fare for en ny og denne gang termonuklear verdenskrig, eller den akutte fare for et nyt finanssammenbrud inden for den transatlantiske sektor, denne gang endnu mere dramatisk end 2008, eller for at nævne noget, som AfD allerede har udtalt sig om – har det en løsning på flygtningekrisen? Da enhver ansats til strategisk tænkning er udelukket hos dette parti allerede ud fra dets selvforståelse, ligger det fuldkomment fjernt fra dets tænkning at kunne definere en løsning for at overvinde krigsfaren. Og da det selv er fuldstændigt fanget i en blanding af traditionel liberalisme og østrigsk skole, har det ingen analytiske forudsætninger for at erkende krisens omfang, for slet ikke at tale om noget begreb om, hvordan det transatlantiske finanssystems systemiske krise skal kunne overvindes. Og selv ved ét af de emner, hvor AfD mener at kunne score point, nemlig ved flygtningekrisen, er det himmelråbende inkompetent. Hvem mener og foregiver, at de kan løse den største humanitære katastrofe i efterkrigstiden ved at bruge pigtråd og anvendelse af skydevåben mod flygtninge ved grænserne, når der i de næste år vil flygte mange hundrede millioner mennesker for krig, hungersnød og epidemier, hvis årsagerne til flugten ikke fjernes? En sådan bilder sig selv og andre noget ind – helt bortset fra den hæslige tankegang, der gør sig gældende hos ophavsmændene til den slags forslag.

Enhver bedømmelse af dette parti må begynde med de årsager, der ligger til grund for dets pludselige fremmarch. Disse ligger i det så godt som fuldstændige svigt hos politikerne i

EU, hos regeringen i Berlin og hos de etablerede partier, der i længere tid har bibragt stadig større dele af befolkningen det indtryk, at der i sidste ende ikke er nogen instans, der bekymrer sig om deres interesser, eller som de kan henvende sig til. Og så længe dette ikke indrømmes eller afbødes, vil de såkaldte folkepartier fortsætte med at skrumpes ind. Fru Merkel har godt nok nu og da sagt, at man bør beskæftige sig med årsagerne til flygtningekrisen, men hun har intet gjort, hverken angående Bush- og Obamaregeringernes på løgne baserede krige i Irak, Afghanistan, Libyen, Syrien og Jemen – der er den ene årsag til flygtningekrisen – eller hvad angår den anden årsag: Den internationale Valutafonds, IMF's, kreditpolitik over for Afrika, der forhindrer enhver økonomisk udvikling. Og som følge deraf forbliver både årsagerne såvel som ethvert tilløb til virkelige løsninger ubegribelige. Og derfor sympatiserer stadig flere borgere med AfD's forenkede, inkompetente og dybt umenneskelige forslag.

Jo flere kompetencer og dermed jo mere ansvar den tyske regering og forbundsdagen har overladt til et uigennemskueligt, sjælløst bureaukrati i Bruxelles gennem alle traktaterne fra Maastricht til Lissabon, des mere stiger følelsen af hjælpeløshed, hvilket giver sig udtryk i en yndlingssætning hos tyskerne: "Man kan jo så at sige ikke gøre noget som helst!" Og dertil kommer indtrykket af, at partisystemet ikke giver den enkelte nogen som helst indflydelse på politik i al almindelighed, fordi reglerne for opstilling af kandidater samt partidisciplinen underligger en total topstyring. Og at denne kontrol vedvarende udøves til gunst for de finansielle interesser og til skade for almenvellet, og at som følge deraf de rige bliver stadig rigere og de fattige stadig fattigere, det er en erfaring, man især har gjort efter 2008 og efter de gentagne redningspakker. Das Handelsblatt offentliggjorde for nylig dokumentation for, hvad man hele tiden har vidst: 95 % af redningspakkerne til Grækenland, tilgår de europæiske banker. Hartz 4, den kolde ekspropriation af uskyldigt arbejdsløse mennesker, floppet med Riester-renten, fattigdommen i alderdommen, stigende

omkostninger og dårligere omsorg i sundhedssektoren, manglen på betalelige boliger, svindende sikkerhedsfølelse, ikke mindst på grund af personalenedskæringer hos politiet, følelsen af at være ladt alene ved mødet med andre, uforståede kulturer, følelsen af at blive manipuleret med af massemedierne, af at ens egen regering ikke gør noget for at beskytte mod ind- og udenlandske tjenesters totale overvågning, fornemmelsen af, at regeringen forfølger en konfrontationspolitik over for Rusland og Kina styret af USA og Storbritannien, hvad der fremmaner fare for en ny krig – denne liste kunne godt forlænges yderligere. Det samlede resultat af alt dette er, at flere og flere mennesker ikke længere føler sig repræsenterede af de etablerede partier. Og dette er ikke blot tilfældet i Tyskland, men i de fleste stater i Europa, ligesom i USA – tænk bare på Donald Trump.

I Tyskland viser udviklingen meget tydelige paralleller til situationen i 20'erne og 30'erne. Versaillestraktatens skylddiktat var principielt det samme som EU's skyldkorset, der nu om dage sætter de profitgrådige kasinobankers interesser over almenvellet, hvad enten det drejer sig om Grækenland eller om Tyskland. Forskellen mellem Brüning og Schacht på den ene side og Schäuble og Draghi på den anden angår kun det ydre, ikke det indre. Det er næsten en lov, at der som følge af en meget lignende frustration og usikkerhed vil opstå tilsvarende politiske og sociale bevægelser, der kun er anderledes i deres ydre fremtoning.

Og ligesom dengang er det nu til dags tydeligt at se forskel på de mange mennesker, der rodløse og bedragne løb efter dem, der lovede enkle løsninger i ideologiske indpakninger, og så de geopolitiske interesser, der trak i trådene og forstod at udnytte den sociale gæring for deres egne formål.

Det grundlæggende begreb for den udvikling, der både karakteriserer udviklingen op mod første verdenskrig såvel som perioden mellem verdenskrigene, og som også i dag beskriver processerne i USA, i Europa og netop også i Tyskland, hvad AfD angår, er den fortsatte tradition for Den konservative Revolution. Det drejer sig her om den bevægelse, der er rettet

mod "ideerne fra 1789", altså ideerne fra den franske revolution og endnu mere fra den mod Leibniz orienterede amerikanske revolution, de universelle menneskerettigheder og et menneskebillede, der opfatter mennesket som i stand til at udvikle sig frem mod grænseløs fuldkommenhed. Og dengang som nu er denne konservative revolution, som for eksempel sådanne "højreintellektuelle" som Götz Kubitschek udtrykkeligt beråber sig på, ikke nogen homogen verdensanskuelse, men udgøres af et bredt spektrum af "folkebevægelser", "nationalrevolutionære" og alle mulige beslægtede ideologier, der dog altid ser tilbage mod fortiden og forfægter en rent biologisk opfattelse af menneskeheden.

For at sige det med det samme: Hvis vi har lært noget som helst af historien, så bør vi betragte de forskellige måder, som USA og Europa brugte til at komme ud af 30'ernes depression og økonomiske og finansielle krise. I Amerika satte Franklin D. Roosevelt en stopper for den kasinoøkonomi, der var ansvarlig for krisen, med Glass/Steagall-loven om adskillelse mellem bankerne, med genindførelse af det kreditsystem, der gik tilbage til Alexander Hamilton, Reconstruction Finance Corporation, med Tennessee-dals-programmet og senere med Bretton-Woods-systemet og dermed med en politik, der bragte Amerika ud af krisen og gjorde det til den stærkeste økonomiske magt. I Europa derimod slog forskellige former for fascisme sig igennem, lige fra Mussolini til Franco, Pétain og Hitler.

Det er en slags ironi fra historiens side, at det i dag er Kina, der virkeliggør Roosevelts tradition med sin politik for den nye silkevej, medens Amerika befinder sig i Wall Streets greb og er vendt tilbage til opskrifterne fra 30'erne fra Europas pulterkammer. Tyskland befinder sig stadig på vippen, og det er endnu ikke afgjort, hvilken vej vi slår ind på.

Fortsættelse følger

Økonomisk kollaps = Fascistiske stemmer i Europa og USA; DER FINDES ET VIRKELIGT ALTERNATIV

14. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den kinesiske avis *Global Times* udgav i dag et indsigtfuldt synspunkt på afstand i det truende kollaps af visse amerikanske institutioner og udbruddet af massestøtte til en præsidentkandidat à la Mussolini – som, bemærker avisen, bryder frem som følge af økonomisk nedgang.

»Trumps tilhængere består for det meste af hvide fra den lavere klasse, og de mistede meget efter finanskrakket i 2008«, skrev avisen. »USA plejede at have den største og mest stabile middelklasse i den vestlige verden, men mange har oplevet en nedtur. Så var det, at Trump dukkede op. Stor i munden, antitraditionel, direkte med indslag af overgreb, er han den perfekte populist, der havde let ved at provokere offentligheden ... han er endda blevet kaldt en ny Benito Mussolini eller Adolf Hitler af nogle vestlige medier ... USA konfronteres med udsigten til fiasko for de etablerede institutioner, der meget vel kunne blive udløst af en voksende mængde problemer i det virkelige liv.«

Det samme sker i hele Europa, hvor et mønster, der spreder sig, med stemmer til den ekstreme højrefløj, som vi atter så det i denne weekend, hvor partiet AfD, Alternativ for Tyskland, skød frem med 15-20 % af stemmerne i valget i nogle

af forbundsstaterne, efter at partiets leder truede med at skyde immigranter på stedet. AfD's stemmeprocent svarede i bogstavelig forstand til arbejdsløshedsprocenten i den ene stat efter den anden.

Vi befinder os i realiteten i en tilstand med institutionernes sammenbrud i USA og Europa. Det kommer efter 15 år med økonomisk stagnation, massearbejdsløshed og indkomsttab, samt en hel stribe af frygtelige krige, som blev startet af Bush og Obama, samt af disse let bevæbnede, men rasende krigere, Storbritanniens Cameron og Frankrigs Hollande. Der har været så mange af disse masse mordskrige, at den seneste, med Obama, Cameron og Hollande, der hjælper Saudi-Arabien med at ødelægge Yemen, knap nok omtales i de fleste medier.

Obama kan stilles for en rigsret alene pga. disse forfatningsstridige krige.

Men, hvad der er værre er tabet af respekt for nogen institution, så blev USA's og dets borgeres mission – på den fremskudte grænse af teknologisk fremskridt – dræbt af Obama, da han afsluttede NASA's planer for udforskningen af Månen og rummet.

En genopbygning af NASA's programmer – der mobiliserer amerikanernes kreativitet i en genoplivning af USA's rumudforskningsfremtid – er den centrale kraft, der kan vende dette kollaps omkring.

De økonomiske midler hertil er dem, der stod deres prøve under præsident Franklin Roosevelt, for at løse problemet med Wall Street og skabe statskredit til en økonomisk genrejsning. Men, det større mål er atter at have denne mission, menneskehedens fremtid i rummet.

Anfører af denne missions genrejsning er den demokratiske LaRouche-leder Kesha Rogers fra Texas, der identificerer dette som den enkelte, sikre vej til at vende det økonomiske kollaps, som Kinas *Global Times* ser. Og hun kræver, at dette

gøres i samarbejde med især Kina, som nu er den nation, der hurtigst går frem i rummet og i opbygning af infrastruktur på Jorden.

Tyskland er blevet vanskeligere at regere efter valgene 'Supersøndag'

13. marts 2016 – I alle tre valg til forbundsdagen i dag (Rheinland-Pfalz, Baden-Württemberg, Sachsen-Anhalt), kom de stærke stemmeresultater til det ekstreme højrefløjsparti Alternativ for Tyskland (AfD) ikke som en overraskelse – de etablerede mediers anti-flygtningepropaganda er faldet som en appelsin i deres turban. AfD kom ind på en tredjeplads i Rheinland-Pfalz og Baden-Württemberg, med hhv. 11 % og 14 %, og endda på andenpladsen i Sachsen-Anhalt med 22 %, og denne udvikling gør de fortsatte koalitionsregeringer i alle tre forbundsstater umulige, fordi koalitionerne (SPD-Grønne i Rheinland-Pfalz, Grønne-SPD i Baden-Württemberg, CDU-SPD i Sachsen-Anhalt) tabte deres flertal i delstatsparlamentet, landdagen (Landtag). Alt imens en stor koalition med SPD og CDU stadig er mulig i Rheinland-Pfalz, så vil det afgjort kun blive muligt med en treparti-kombination i de to andre delstater – med AfD i oppositionen i alle tre stater, eftersom ingen af de andre partier ønsker en koalition med dem. Det faktum, at De Grønne kom ud som det stærkeste parti i Baden-Württemberg og lod både CDU og SPD langt tilbage, er i sig selv skamfuldt for det tyske, politiske system.

Det er værd at bemærke, at CDU, under anførsel af politikere i de tre stater, der distancerede sig fra deres egen kanslers holdning i flygtningespørgsmålet, mistede stemmer, i Baden-Württemberg med det meget dramatiske -12 %. Men det vil ikke rigtigt komme kansler Angela Merkel til gode, som har tabt kostbar tid for at løse flygtningekrisen med flere strategiske fejltagelser: med sin fortsatte pro-euro holdning, som er loyal over for den mislykkede, transatlantiske monetarisme, har hun satset sine jetoner på en illusorisk »europæisk løsning« på flygtningekrisen i næsten et helt år nu, og har således forpasset chancen for et politisk skift til fordel for Tysklands virkelige nationale interesse. Et sådant politisk skift ville have omfattet, at man forlod Atlanticisme og NATO-konfrontationisme, til fordel for et klart »ja« til Den Nye Silkevej og BRIKS; et sådant skift ville have omfattet at stoppe sanktionerne mod Rusland og at genoplive samarbejde med russerne, der ville have bidraget til en reel forbedring af situationen i Syrien og Ukraine. Og desuden har Merkel forsømt at skrotte sin finansminister Wolfgang Schäubles rigide politik med det »sorte nul« på budgettets bundlinje, der har været en hjælp til de private banker, men har blokeret for forbundsstaternes indgriben for at mobilisere den tyske økonomi og har drevet kommuner ud i voldsom gæld. Alt dette har været til stor ulempe for de gennemsnitlige tyske borgere og vælgere, af hvilke flere og flere er blevet fremmedgjort over for de etablerede partier og i stigende grad er blevet sofavælgere i løbet af de seneste år. Mange af disse er nu blevet en del af vælgerskaren for AfD, der ikke har noget perspektiv i deres politiske program, men kun raseri mod de etablerede partier og had mod flygtningene og andre udlændinge.

Det står endnu uvist hen, om Merkel kan fortsætte som formand for CDU og partiets kansler, og om hun kan fortsætte sit kandidatur i det nationale valg til parlamentet (Bundestag) i september 2017. Hendes modstandere internt i partiet har givet Merkel et ultimatum mht. dagene umiddelbart efter de tre valg

'Supersøndag', som, sammen med den polarisering, som mediepropagandaen har båret ved til, vil øge den politiske ustabilitet i Tyskland, inklusive udbrud af politisk vold mellem tilhængere af »valgets vinder AfD« og dets modstandere.

Selv om man løber mere og mere tør for muligheder, så kunne Merkel stadig vende tingene omkring og bevæge Tyskland tilbage til tillid til fremtiden, men for at gøre dette, ville hun være nødsaget til at fyre sine rådgivere og i stedet begynde at lytte til Helga Zepp-LaRouche, der gentagent har krævet et drastisk paradigmeskift i tysk politik, mod en kurs for Den Nye Silkevej.

Tysk valg er en uforbeholden katastrofe for den vestlige verden

»Dette er en uforbeholden katastrofe«, sagde Helga Zepp-LaRouche, formand for partiet Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo) i Tyskland. »AfD er et beskidt, afskyeligt fænomen. Det var sådan, det skete i 1930'erne«, sagde hun og bemærkede ligeledes, at sådanne ekstreme højrefløjsspartier eller endda fascistiske partier eksisterer over hele Europa. Denne fare, sagde hun, er resultatet af den fejlslagne politik i Europa mht. både flygtningekrisen og den økonomiske krise, og markerer slutningen på EU, der ikke længere har nogen som helst enhed.

13. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Valgene i tre tyske forbundsstater søndag resulterede i en enorm kindhest til kansler Angela Merkel, iflg. meningsmålinger fra valgstederne,

med det ekstreme højrefløjsparti Alternativ for Tyskland (AfD), der bygger på at fremme anti-flygtningehysteri, der kaprede 11 % og 12,5 % i hhv. Baden-Württemberg og Rheinland-Pfalz i vest, og ikke mindre end 23 % i staten Sachsen-Anhalt i øst. »Dette er en uforbeholden katastrofe«, sagde Helga Zepp-LaRouche, formand for partiet Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo) i Tyskland. »AfD er et beskidt, afskyeligt fænomen. Det var sådan, det skete i 1930'erne«, sagde hun og bemærkede ligeledes, at sådanne ekstreme højrefløjspartier eller endda fascistiske partier eksisterer over hele Europa. Denne fare, sagde hun, er resultatet af den fejlslagne politik i Europa mht. både flygtningekrisen og den økonomiske krise, og markerer slutningen på EU, der ikke længere har nogen som helst enhed.

Ledende økonomiske og politiske personer i hele Europa, men i særdeleshed i Tyskland, har åbenlyst advaret om, at den sindssyge politik, der i sidste uge blev annonceret af Den europæiske Centralbanks, ECB's, præsident Mario Draghi, både er et tegn på total desperation og en garanti for et totalt kollaps i allernærmeste fremtid. Draghis 33 %'s forøgelse af den allerede massive pengetrykning under 'kvantitativ lempelse', op til 80 mia. euro om måneden, parret med lavere negative rentesatser, er, som Zepp-LaRouche sagde i sidste uge, simpelt hen mere af den samme medicin, der forårsagede sygdommen. Hele det transatlantiske finanssystem er håbløst bankerot, og intet som helst, undtagen en politik for genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at lukke »for-store-til-at-lade-gå-ned«-bankerne ned og afskrive den spekulative gæld, kan forhindre et ukontrolleret kollaps.

I USA er fascismens realitet endelig ved at blive tvunget ind i offentlighedens bevidsthed af den farlige hofnar Donald Trump. Men, som Tim Stanley fra det britiske *Telegraph* skrev i dag, alt imens det er sandt, at Trump gør fremstød for ulovlig og hadefuld demagogi: »Han tog ikke Amerika i krig i Irak på baggrund af usaglige beviser, etablerede Guantanamo i modstrid

med menneskerettighedslove eller autoriserede tortur af fjendtlige kæmpere, stod i spidsen for den gigantiske NSA-operation med indsamling af data, lancerede en beskidt krig med droneangreb mod både terrorister og dem, der havde det uheld at leve i deres nærhed, underminerede den religiøse frihed hos ansatte, der ikke ønsker at støtte deres arbejders sexliv, underkendte staternes ønsker mht. giftermål, tvang borgere til at købe sundhedsprodukter eller deporterede tusinder af illegale immigranter ved aggressivt at genne dem sammen.« Alt imens dette tydeligvis er en anklage mod Obama, så er det Trumps sandsynlige demokratiske modstander Hillary Clinton, der fører valgkampagne på baggrund af dette generalieblad med mord og kaos.

Hvor efterlader dette så USA? En ægte revolution af tankegangen kræves af dets borgere, omgående, hvis verden skal undfly det fremstormende helvede med global krig og økonomisk kaos. Lykkeligvis har Kina og Rusland søsat en redningsflåde og en mission for menneskeheden gennem BRIKS, Den Nye Silkevej, et internationalt rumprogram, en tilbagevenden til klassisk kultur, og »win-win«-relationer nationerne imellem.

Schiller Instituttets konference i Manhattan den 7. april må bringe verden sammen på baggrund af disse principper. Det er den opgave, som denne organisation kan og må gennemføre.